

Ἡ συμβολή τῆς φυσικῆς οἰκογένειας στήν ἰσόρροπη ψυχосωματικὴ ἀνάπτυξη τῶν παιδιῶν

- ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ -

Γιὰ μία ὑγιή οἰκογένεια

Εἰσηγητής: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Σισανίου καί Σιατίστης κ. ΠΑΥΛΟΣ

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΕΙΣΗΓΗΣΕΩΣ

- Ποιά εἶναι ἡ αὐθεντικὴ Οἰκογένεια
- Ἡ πραγματικότητα πού μᾶς περιβάλλει
- Οἱ σχέσεις τῶν ἀνθρώπων
- Ἡ εἰκόνα τῆς Οἰκογένειας σήμερα
- Ἡ ἀνάγκη προετοιμασίας γιὰ τόν Γάμο
- Ὁ ρόλος καί ἡ εὐθύνη τῆς Πατρικῆς Οἰκογένειας
- Πῶς βλέπει ἡ Ἐκκλησία τόν Γάμο
- Ἡ ταπείνωση στίς οἰκογενειακές σχέσεις
- Ἀγάπη χωρίς ταπείνωση δέν ὑπάρχει
- Δυό λόγια γιὰ τίς προγαμιαῖες σχέσεις
- Ἡ Οἰκογένεια χῶρος ἀγωγῆς τῶν παιδιῶν
- Μπορεῖ μιά οἰκογένεια νά εἶναι ὑγιής χωρίς τήν Ἐκκλησία;

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σισανίου καί Σιατίστης κ. **Παῦλος** Ἰωάννου γεννήθηκε στή Χαλκίδα τό 1947, ὅπου καί περάτωσε τίς ἐγκύκλιες σπουδές του. Ἀπό τή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀποφοίτησε τό 1971. Χειροτονήθηκε διάκονος καί πρεσβύτερος. Ἐργάσθηκε στήν ἐργατοῦπολη τοῦ Μαντουδίου ἐπί μιά 25ετία καί ἀπό τό ἔτος 1998 ὑπηρέτησε ὡς Γραμματέας τῆς Σ.Ε. Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος, τῆς Ε.Σ.Ε. Γάμου καί Οἰκογενείας, τῶν Συνοδικῶν Ὑποεπιτροπῶν ἐπί τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, τῆς χρηματοδοτήσεως τῶν χριστιανικῶν οἰκογενειῶν τῆς Θράκης γιὰ τήν ἀπόκτηση 3ου τέκνου καί τῶν καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων. Ἐπίσης ὑπηρέτησε ἐπί μιά τριετία ὡς Διευθυντής Κατηχήσεως τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καί Διευθυντής τῆς Σχολῆς Κατηχητῶν καί τοῦ Φροντιστηρίου Ἐπιμορφώσεως Κατηχητῶν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Διετέλεσε παραγωγός ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν τοῦ Ρ/Σ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Μητροπολίτης Σισανίου καί Σιατίστης χειροτονήθηκε στίς 4 Μαρτίου 2006.

Ἡ συμβολή τῆς φυσικῆς οἰκογένειας στήν ἰσόρροπη ψυχосωματικὴ ἀνάπτυξη τῶν παιδιῶν

- ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ -

Ἡ ἀντιμετώπιση ἀπὸ τὴν οἰκογένεια τῶν ἀρνητικῶν ἐπιδράσεων τοῦ περιβάλλοντος στὰ παιδιά

Εἰσηγητής: κ. Ἄννα - Μαρία Σιδηροπούλου - Λούλη
Φιλολογος Καθηγήτρια Μ.Ε.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΕΙΣΗΓΗΣΕΩΣ

A) Τί ἔχουμε νὰ ἀντιμετωπίσουμε;

- Τὴν εἰκόνα μιᾶς κοινωνίας χωρὶς Θεό. Ὁ Θεός ἀπουσιάζει:
 - Ἀπὸ τὰ σχολικά μας βιβλία
 - Ἀπὸ ὅ,τι βλέπουν καὶ ἀκοῦν τὰ παιδιά στὰ Μ.Μ.Ε.
 - Ἀπὸ ὅ,τι συναντοῦν συνήθως στό διαδίκτυο καὶ στὰ μέσα κοινωνικῆς δικτύωσης
- Τίς ἰδέες τῆς ἐποχῆς μας:
 - Ἰδεολογίες ἐπικίνδυνες καὶ ἀθεϊστικές
 - Ἀντιλήψεις ὑλιστικές καὶ εὐδαιμονιστικές στήν καθημερινή μας ζωή
 - Στοχοποίηση τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς χριστιανικῆς στάσης ζωῆς
- Τὴν παρέα τῶν συνομηλίκων μέ κοσμικές ἰδέες καὶ συμπεριφορά.

Ἄμεση συνέπεια:

- πνευματικὴ σύγχυση καὶ ἀμφιβολία
- ψυχρότητα τοῦ παιδιοῦ σέ θέματα πίστεως
- ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία

B) Πῶς θὰ προστατέψουμε τό παιδί ἀπὸ τίς ἀρνητικές ἐπιρροές;

- Μέ τό θώρακα τῆς ἀγάπης:
 - Μέ ἀγάπη, ἐνδιαφέρον καὶ ἀποδοχή πρὸς τό παιδί
 - Μέ πνεῦμα σεβασμοῦ καὶ ἐλευθερίας
 - Μέ σταθερότητα καὶ ὅρια
- Μέ τὴ λόγην τοῦ Πνεύματος:
 - Μέ δημιουργικὴ συζήτηση

- Χωρίς υποτίμηση του προβλήματος ή των αμφισβητήσεων και των αναζητήσεων των παιδιών
- Τό παράδειγμα του Μεγάλου Βασιλείου

- Μέ τό βίωμα και τό παράδειγμά μας
- Μέ τήν προσευχή

Γ) Γιατί νά θωρακίσουμε τά παιδιά μας από τίς επιδράσεις του περιβάλλοντος;

- Γιατί εἶναι ἱερή γονεϊκή μας ὑποχρέωση.
- Γιατί εἶναι τό λιθαράκι μας στήν οἰκοδόμηση ἑνός καλύτερου μέλλοντος.
- Γιατί εἶναι τό καλύτερο δῶρο στά παιδιά μας: Σέ μία κοινωνία χωρίς Θεό νά τά μῆσουμε στήν κοινωνία μέ τόν Θεό.

Ἡ συμβολή τῆς φυσικῆς οἰκογένειας στήν ἰσόρροπη ψυχосωματικὴ ἀνάπτυξη τῶν παιδιῶν

- ΠΡΩΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ -

Ὁ ρόλος τῶν γονεϊκῶν προτύπων στήν ἀνάπτυξη τῶν παιδιῶν

Εἰσηγητής: κ. Ἀναστασία Μπέκα

Παιδοψυχίατρος, Συντονίστρια Διευθύντρια Ψυχιατρικοῦ Τμήματος
Παιδιῶν καὶ Ἐφήβων, Γ. Ν. Παπανικολάου, Θεσσαλονίκη

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΕΙΣΗΓΗΣΕΩΣ

Τὰ λουλούδια ἀνθίζουν στά κλαδιά τοῦ δένδρου πού τὰ γέννησε, καὶ τὰ παιδιά στήν ἀγκαλιά τοῦ πατέρα καὶ τῆς μάνας πού τὰ ἀνέθρεψαν.

Ποιά εἶναι ἡ «ἀγκαλιά» τοῦ πατέρα καὶ τῆς μάνας; Ποιά εἶναι ἐκεῖνα τὰ χαρακτηριστικά πού μποροῦν νά κάνουν τό λουλούδι τῆς παιδικῆς ἡλικίας νά ἀνθίσει, νά ἀνοίξει τὰ φύλλα του στόν ἥλιο τῆς ἀγάπης, τῆς γνώσης καὶ τῆς ἐξερεύνησης τοῦ κόσμου, καὶ νά δέσει σέ καρπό, πού θά γεννήσει μέ τή σειρά του, στόν καιρό του, τοὺς δικούς του γλυκοὺς καὶ ὄριμους βλαστοὺς καὶ σπόρους;

Ἡ σημασία τῆς παρουσίας **τῆς μητέρας** στή ζωή τοῦ παιδιοῦ, μολονότι αὐτονόητη, ἔχει μελετηθεῖ διεξοδικά καὶ ἔχει ἐδραιωθεῖ τόσο στή συνείδηση τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων, ὅσο καὶ τῶν ἐπιστημόνων ὄλων τῶν -θεωρητικῶν κυρίως- κλάδων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τῆς ἀναπτυξιακῆς ψυχολογίας καὶ ψυχιατρικῆς. Τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς τοῦ παιδιοῦ ἔχουν θεωρηθεῖ ὡς ἡ περίοδος κατά τὴν ὁποία ἡ παρουσία τῆς μητέρας εἶναι καταλυτικὴ γιὰ τὴ φυσιολογικὴ ἀνάπτυξη: Ἡ μητέρα εἶναι ἡ σταθερὴ βάση ἀσφάλειας, θαλπωρῆς καὶ φροντίδας, ἡ πηγή ἀπ' ὅπου τό παιδί ρουφᾷ τὴν ἐμπιστοσύνη γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους, τὴ σταθερότητα τῶν σχέσεών του, τὴν ἰκανότητα προσφορᾶς καὶ ἀλληλοπερικώρησης. Μεγαλώνοντας, ἡ μητέρα δίνει στό παιδί ὡρο νά ἐξερευνήσῃ τὸν κόσμο γύρω του καὶ νά ἐπιστρέψῃ στήν ἴδια γιὰ ἀνακούφιση καὶ ψυχικὸ ἀνεφοδιασμό. Ἡ κατανόηση τῶν συναισθηματικῶν ἀναγκῶν τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ τὴ μητέρα τό βοηθᾷ νά ἀναπτύξῃ τὴν κατανόηση τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ νά ἀναπτύξῃ ὑγιεῖς κοινωνικὲς σχέσεις.

Ὁ πατέρας ὑπῆρξε, ἀντίθετα, ἐπὶ δεκαετίες, τό παραγνωρισμένο μέλος τῆς γονεϊκῆς δυάδας. Μολονότι στήν πράξη ἔδινε πάντα στό παιδί του μία σημαντικὴ θέαση τοῦ κόσμου στόν ὁποῖο μεγάλωνε, καὶ τό προετοίμαζε μέ τὸν τρόπο του γιὰ τὴν εἴσοδο στόν κόσμο αὐτό, αὐτὴ ἡ συμβολὴ δέν εἶχε γίνῃ ἀντικείμενο προσοχῆς, οὔτε καὶ συστηματικῆς μελέτης καὶ ἀναγνώρισης. Ὅσο εἶναι φανερό, ἀπὸ τὰ εὐρήματα καὶ τὴν προσοχὴ πού ἔχει δοθεῖ σχετικά πρόσφατα στή συστηματικὴ μελέτη τῆς συμβολῆς του στήν ἀνάπτυξη τῶν παιδιῶν, ὅτι ὁ πατέρας παίζει ἕναν ἐξίσου κα-

θοριστικό ρόλο: Συνοδεύει τό παιδί στήν έξερεύνηση τοῦ κόσμου, στήν ἀναζήτηση ἔντονων ἐρεθισμάτων, προκλήσεων καί λύσεων, ρυθμίζοντας ἔτσι τό βαθμό διέγερσης καί ἀνταγωνιστικότητας τοῦ παιδιοῦ καί καθοδηγώντας το στήν αὐτορρύθμιση τῶν ἔντονων θετικῶν καί ἀρνητικῶν συναισθημάτων καί ἐπιθετικῶν του ἐνορμήσεων. Τοῦ μαθαίνει νά ἐπιλύει προβλήματα καί συγκρούσεις, νά ἔχει οὐσιαστικές καί ἀσφαλεῖς σχέσεις μέ ἄνδρες καί γυναῖκες, καί νά καθυστερεῖ τήν ἀναζήτηση πρῶιμων σχέσεων μέ τό ἄλλο φύλο, ἐνῶ ἡ παρουσία του συνδέεται μέ μακρότερης διάρκειας σχολική φοίτηση καί μέ καλύτερες σχολικές ἐπιδόσεις.

Ὅστος ο ῥόλος **τῶν δύο γονέων** στήν ἀνατροφή καί τήν ἐν τέλει φυσιολογική ἀνάπτυξη τῶν παιδιῶν τους, φαίνεται ἀπ' τή μία διακριτός, ἀλλά συγχρόνως, ἀπ' τήν ἄλλη, εἶναι καί ἀδιαίρετος. Ἡ γονεϊκή дуάδα, ἡ σχέση καί ἀλληλεπίδραση πού ἀναπτύσσεται ἀνάμεσα στους δύο καί πού ἀναπόφευκτα τό βιώνει τό παιδί, εἶναι ἐξίσου καθοριστικά μέ αὐτό πού ὁ καθένας ἔχει νά προσφέρει χωριστά, μέ τή διαφορετική ψυχοσύνθεση καί προσωπικότητα μέ τίς ὁποῖες εἶναι προικισμένος. Μπορεῖ – ἂν χρειασθεῖ – ὁ καθένας νά ἀναπληρῶνει τό κενό του ἄλλου, ἀλλά αὐτό πού δίνει ἡ ἀπό κοινοῦ ἀνατροφή τοῦ παιδιοῦ ἀπό ἕνα ζευγάρι γονέων, μίας μητέρας καί ἐνός πατέρα πού ἀγαπιοῦνται καί συνεννοοῦνται γιά τό καλό του παιδιοῦ τους, εἶναι ἀναντικατάστατο: Εἶναι τό πῶς νά ζεῖ κανεῖς μέ τόν ἄλλο, στό τώρα καί στό μετά, μέσα στό σπίτι καί ἔξω ἀπό αὐτό, στά δύσκολα καί στά εὐκόλα. Εἶναι τό πῶς νά γίνεις ἄνδρας καί γυναῖκα, πατέρας καί μητέρα, ὀλοκληρωμένος ἄνθρωπος. Κι αὐτή τήν ὀλοκλήρωση ἕνα παιδί, εὐτυχῶς, μόνο μέσα σέ μία τέτοια οἰκογενειακή συνθήκη μπορεῖ εὐκόλα καί ἀβίαστα νά τήν κατακτήσει.

Ἡ Ἀναστασία Μπέκα γεννήθηκε καί μεγάλωσε στή Θεσσαλονίκη, ὅπου καί ἀποφοίτησε ἀπό τήν Ἱατρική Σχολή τοῦ Α.Π.Θ. Εἰδικεύθηκε στήν Ψυχιατρική Παιδιῶν καί Ἐφήβων στή Μεγάλη Βρετανία καί ἐπέστρεψε στή Θεσσαλονίκη, ὅπου ἐργάσθηκε ὡς εἰδικός παιδοψυχίατρος, ἀρχικά ἰδιωτικά, καί ἀπό τό 1996 στό νοσοκομεῖο «Γ. Παπανικολάου» τῆς Θεσσαλονίκης. Ἔχει τό βαθμό Συντονίστριας Διευθύντριας τοῦ Ἐθνικοῦ Συστήματος Ὑγείας καί ὑπό τήν διοικητική καί ἐπιστημονική τῆς εὐθύνη λειτουργοῦν τό Ψυχιατρικό Τμήμα Παιδιῶν καί Ἐφήβων τοῦ ὡς ἄνω νοσοκομεῖου καί τό Ἱατροπαιδαγωγικό του Κέντρο.

Εἶναι διδάκτορας τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. Θέμα τῆς διδακτορικῆς τῆς διατριβῆς: «Ἐπιπτώσεις τῆς Διαταραγμένης Ἐπικοινωνίας Γονέων-Παιδιοῦ στήν Ψυχοκοινωνική Προσαρμογή τοῦ παιδιοῦ: Συμβολή σέ θέματα Δικαστικῆς Παιδοψυχιατρικῆς».

Ἔχει ἀσχοληθεῖ ἐπισταμένως μέ θέματα πού ἀφοροῦν τήν ἐμπλοκή τῶν ἀνηλίκων μέ τό νόμο, μέ θέματα τῆς νεανικῆς παραβατικότητας, ὅπως καί θέματα παιδικῆς κακοποίησης-παραμέλησης καί τίς ἐπιπτώσεις τοῦ διαζυγίου καί τῶν νέων οἰκογενειακῶν δομῶν στό ἀναπτυσσόμενο παιδί. Παράλληλα ἔχει ἀσχοληθεῖ μέ θέματα ἐπιπτώσεων τῶν σοβαρῶν καί ἀπειλητικῶν γιά τή ζωή νοσημάτων στήν ψυχική ζωή τῶν παιδιῶν καί τῶν οἰκογενειῶν τους. Τήν ἐνδιαφέρει ἐπίσης ἰδιαίτερα ὁ κῶρος τῆς ἀνάπτυξης τοῦ παιδιοῦ κατά τή νεογονική, νηπιακή καί πρῶτη παιδική ἡλικία, ἀπό τή σκοπιά τῆς ἔγκαιρης ἀναγνώρισης τῶν διαταραχῶν τῆς ἀνάπτυξης καί τῆς πρῶιμης παρέμβασης γιά τήν ἀντιμετώπισή τους.

Ἔχει συγγράψει ἀρκετά κείμενα σχετικά μέ τά παραπάνω θέματα, ἐνῶ παράλληλα συμμετέχει σέ προγράμματα μεταπτυχιακῆς καί προπτυχιακῆς ἐκπαίδευσης γιατρῶν καί ἄλλων εἰδικῶν τῆς ψυχικῆς ὑγείας, σέ συνέδρια, σεμινάρια καί ἡμερίδες, ὅπως καί σέ ὀμιλίες γιά γονεῖς, ἐκπαιδευτικούς καί τό εὐρύ κοινό.

Εἶναι μέλος τῆς Παιδοψυχιατρικῆς Ἐταιρείας Ἑλλάδος-Ἐνωσης Ψυχιάτρων Παιδιῶν καί Ἐφήβων, τῆς Ἑλληνικῆς Ψυχιατρικῆς Ἐταιρείας, καί μέλος διαφόρων ἐπιστημονικῶν φορέων, ἐταιρειῶν, ἐπιτροπῶν καί συμβουλίων γιά θέματα πού ἀφοροῦν τήν ἄσκηση τῆς παιδοψυχιατρικῆς στόν ἑλληνικό κῶρο, ὅπως καί γιά θέματα προστασίας ἀνηλίκων καί ὀργάνωσης ὑπηρεσιῶν ψυχικῆς ὑγείας γιά παιδιά, ἐφήβους καί τίς οἰκογένειές τους.

Εἶναι ἔγγαμη καί μητέρα 4 παιδιῶν.

Ἡ συμβολή τῆς φυσικῆς οἰκογένειας στήν ἰσόρροπη ψυχοσωματική ἀνάπτυξη τῶν παιδιῶν

- ΠΡΩΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ -

**Οἱ ἀρμονικές συζυγικές σχέσεις ὡς προϋπόθεση
ἰσόρροπης ψυχοπνευματικῆς ἀνάπτυξης στά παιδιά**

Εἰσηγητής: κ. Σταῦρος Μπαλογιάννης

Ὁμ. Καθηγητής Νευρολογίας, πρ. διευθυντής Α΄ Νευρολογικῆς Κλινικῆς Α.Π.Θ.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΕΙΣΗΓΗΣΕΩΣ

Ἐντός τῆς συγχρόνου κοινωνίας διαμορφοῦται σταδιακῶς μία ἰδιάζουσα ψυχολογική ἀτμόσφαιρα, καθοριζομένη ἀπό τήν ὑπέρμετρον ἀξιολόγησιν τῆς τεχνολογίας καί τῶν οἰκονομικῶν παραμέτρων καί τήν σταδιακήν ἄμβλυνσιν τῶν ἠθικῶν καί πνευματικῶν ἀξιῶν, ἡ ὁποία, κατ' ἐπέκτασιν, ὀδηγεῖ ἀναποφεύκτως εἰς τόν περιορισμόν καί τήν ματαίωσιν τῶν ψυχικῶν προσδοκιῶν τοῦ νέου ἀνθρώπου καί εἰς τήν δημιουργίαν σοβαρῶν τραυματικῶν τομῶν εἰς τήν ψυχικήν ἀρμονίαν αὐτοῦ. Ἡ θλίψις καί τό ἄγχος συνθέτουν σήμερον τήν μυστικήν συγχορδίαν τῆς ἀνθρωπίνης δυσπραγίας, ἡ ὁποία ἐπεκτεινομένη ἐκ τοῦ ἀτόμου εἰς τόν κοινωνικόν χῶρον καθίσταται κραυγή ἀπελπισίας καί ἐκκλήσεως βοήθειας, ἡ ὁποία συνήθως παραμένει ἀναπάντητος, μέ ἀποτέλεσμα τό ἄτομον νά περιχαρᾶνεται σταθερώτερον ἐντός τῶν τειχῶν τοῦ ἀτομικισμοῦ καί τῆς φιλαυτίας, δυσπνέον πνευματικῶς καί μεταθέτον εἰς τό ὑλικόν πεδίων τό ἐπίκεντρον τῶν ἐπιδιώξεων καί τῶν προσδοκιῶν του.

Ἡ οἰκογένεια ἀποτελεῖ τό πρότυπον τῆς γνησίας κοινωνικῆς λειτουργικῆς ἐκφράσεως, καθ' ὅσον ἐπικρατεῖ ἐντός αὐτῆς ἡ αὐτουσία καί γνησία ἔκφανσις τῆς προσωπικότητος καί τῶν χαρακτηριολογικῶν στοιχείων τῶν μελῶν της. Οἱ γονεῖς διαδραματίζουν πρωτεύοντα ρόλον εἰς τήν διαμόρφωσιν τοῦ λειτουργικοῦ περιγράμματος τῆς οἰκογενείας, συγκρινόμενοι πρός δύο κίονας ἐπί τῶν ὁποίων στηρίζεται ὅλο τό ψυχολογικόν, ἠθικόν καί πνευματικόν βάρος τῆς οἰκογενειακῆς δομῆς. Εἶναι ἄξιον θαυμασμοῦ τό γεγονός, ὅτι οἱ γονεῖς ὄντες κατ' οὐσίαν δύο διαφορετικοί ἄνθρωποι, ἔχοντες ἑξατομικευμένον οἰκογενειακόν, γνωσιολογικόν καί χαρακτηριολογικόν ὑπόβαθρον συνδέουν καί συνυφαίνουν ἀρμονικῶς τήν ζωήν τῶν, δημιουργοῦντες κοινόν ἄξονα, γύρω ἀπό τόν ὁποῖον περιελίσσεται ἡ ὅλη ζωή τῆς οἰκογενείας καί ἀναπτύσσεται ἡ προσωπικότης τῶν τέκνων των. Οἱ γονεῖς διαπνεόμενοι ἀπό κοινόν αἶσθημα εὐθύνης, διαμορφώνουν ἀμφότεροι ἀρμονικήν συναισθηματικήν ἀτμόσφαιραν καί δομοῦν σταθεράν ἐπιφάνειαν ἀγάπης, στοργῆς, σεβασμοῦ καί κατανοήσεως διά τήν ἐπίτευξιν τῆς καλυτέρας δυνατῆς ψυχικῆς καί πνευματικῆς ἀναπτύξεως τῶν τέκνων των.

Ἡ οἰκογενειακή ἀρμονία εἶναι εὐλόγως ὁ βασικός συντελεστής τῆς ὑγιοῦς ἀναπτύξεως τῆς προσωπικότητος τῶν τέκνων καί τῆς ψυχικῆς εὐεξίας αὐτῶν. Ἀδιακρίτως τοῦ γνωσιολογιακοῦ ἐπιπέδου της οἰκογενείας, τῆς κοινωνικῆς ἢ οἰκονομικῆς στάθμης αὐτῆς, ἡ ἀρμονία δύναται νά ἀνθίσῃ ὡς εὖοσμον ἄνθος, τό ὁποῖον θά φέρῃ τόν εὖχυμον

καρπόν τῆς ἐσωτερικῆς εἰρήνης, ἐντός τοῦ θερμοκηπίου τῆς ἀγάπης καί τῶν θετικῶν διαπροσωπικῶν σχέσεων τῶν μελῶν αὐτῆς, ὅταν ταῦτα θά ἀγωνίζονται διά τήν βίωσιν τῶν ἀρετῶν καί τήν πνευματικὴν των τελείωσιν, διακατεχόμενα ὑπό τοῦ πνεύματος τῆς αὐταπαρνήσεως καί τῆς θυσίας. Ἡ κατά Χριστόν παιδεία ἐντός τῆς οἰκογενείας θά βοηθήσῃ τὰ μέλη αὐτῆς νά ἀποκτήσουν ἐνσυνείδητον ἀγάπην εἰς τόν Θεόν καί νά αισθανθοῦν τήν ἀπέραντον θουσιαστικὴν ἀγάπην τοῦ Κυρίου, διά τῆς ὁποίας θά ἐπουλωθοῦν ὅλαι αἱ προϋπάρχουσαι τραυματικαὶ καταστάσεις, θά ἐξομαλυνθοῦν ὅλαι αἱ ἀντιθέσεις καί θά ἐγκατασταθῇ ἡ χαρά καί ἡ εἰρήνη εἰς τὰ πλαίσια τῆς ὁμοιοστατικῆς πληρότητος καί τῆς κοινῆς λυτρωτικῆς πορείας. Ἡ διά τῆς ἀγάπης τοῦ Κυρίου ἐπικρατοῦσα ἀγάπη μεταξύ τῶν γονέων καί ἀμφοτέρων πρὸς τὰ τέκνα των ἀποτελεῖ τήν νίκην τοῦ αἰωνίου καί ἀναλλοιώτου πρὸς τό σχετικόν καί πεπερασμένον. Μέσα ἀπό τήν ἀγωνίαν τῆς ὑπαρξιακῆς κρίσεως τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου, ὁ νέος ἄνθρωπος ἐντός τῆς ἀρμονικῆς οἰκογενείας θά ἀποκτήσῃ διά τῆς συνειδητῆς καί συνεποῦς Χριστοκεντρικῆς ζωῆς τήν ἀληθῆ διάστασιν τῆς αὐτογνωσίας του καί τήν ἀναγνώρισιν τῆς ἀξίας τῆς ὑπάρξεώς του.

Ὁ Σταῦρος Ι. Μπαλογιάννης εἶναι Ὁμότιμος Καθηγητὴς Νευρολογίας καί πρώην διευθυντῆς τῆς Α΄ Νευρολογικῆς Κλινικῆς του ΑΠΘ (1992-2011). Ἐσπούδασεν Ἱατρικὴν καί Θεολογίαν καί ἐξειδικεύθη εἰς τήν Νευρολογία, Ψυχιατρικὴν καί Νευροπαθολογίαν. Μετεξεπαιδεύθη δι' ὑποτροφιῶν εἰς τό National Hospital τοῦ Λονδίνου καί εἰς Universite Catholique de Louvain τοῦ Βελγίου, ἐν συνέχεια δέ εἰς University of Pennsylvania τῶν ΗΠΑ εἰς τόν τομέα τῆς Νευροπαθολογίας.

Ἐσχολήθη μέ τήν μελέτην τῆς λεπτῆς ὑφῆς τῶν ἐκφυλιστικῶν παθήσεων τοῦ Νευρικοῦ Συστήματος, τήν μελέτην τῆς συναπτογενέσεως καί τῆς μυελινογενέσεως ἐπὶ ἱστοκαλλιέργειων, τήν μελέτην τῆς νευρωνικῆς πλαστικότητος τῆς παρεγκεφαλίδος καί ἐπὶ εἰκοσαετίαν εἰς τήν ἔρευναν τοῦ αἰτιοπαθογενετικοῦ ὑποβάθρου τῆς νόσου τοῦ Alzheimer.

Ἐδίδαξεν ὡς ἐπισκέπτης Καθηγητῆς εἰς τήν Ἱατρικὴν Σχολὴν τοῦ Δημοκriteίου Πανεπιστημίου, εἰς τήν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ ΑΠΘ καί εἰς τό τμήμα Ψυχολογίας τῆς Φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ ΑΠΘ.

Ἠργάσθη καί ἐδίδαξεν ὡς ἐπισκέπτης καθηγητῆς εἰς τὰ Πανεπιστήμια Yale, Tufts καί Harvard τῶν ΗΠΑ.

Τό 1987 ἠργάσθη ὡς ἐπὶ κεφαλῆς ἱατρικῆς ἀποστολῆς εἰς τήν Κένυαν, ἀσκήσας κλινικὴν ἱατρικὴν καί διδάξας τροπικὴν νευρολογία εἰς πρό- καί μεταπτυχιακόν ἐπίπεδον.

Τό 1989 ἐδίδαξεν νευροπαθολογίαν, ὡς μέλος διεθνoῦς ἀκαδημαϊκῆς ἀποστολῆς, εἰς τὰ Πανεπιστήμια τοῦ Πεκίνου, τῆς Σαγκάης καί τοῦ Chang Chung, εἰς τὰ πλαίσια τοῦ προγράμματος τῶν ἐπιστημόνων πρεσβευτῶν τοῦ ἰδρύματος Eisenhauer.

Μετέσχευ δι' ἐργασιῶν εἰς 590 ἐπιστημονικά συνέδρια, εἰς τὰ 300 ἐκ τῶν ὁποίων ὡς προσκεκλημένος ὁμιλητῆς. Ὁργάνωσεν ὑπὸ τήν προεδρίαν του 15 διεθνή συνέδρια. Εἶναι μέλος 56 ἑλληνικῶν καί ξένων Ἐπιστημονικῶν Ἐταιρειῶν, πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς καί τῆς Διεθνoῦς Ἐταιρείας διά τήν βελτίωσιν τῆς ποιότητος ζωῆς τῶν χρονίως νευρολογικῶς πασχόντων καί τοῦ Πανελληνίου Ἱατρικοῦ Συνδέσμου ἐξωτερικῆς ἱεραποστολῆς.

Ἦτο ἐπὶ εἰκοσαετίαν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς Βιοϊατρικῆς Ἠθικῆς καί εἶναι μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς του Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης καί ἐπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ θεμάτων Βιοϊατρικῆς Ἠθικῆς καί ἠθικῆς τῆς Βιοϊατρικῆς Ἐρεῦνης.

Συνέγραψεν 26 βιβλία (ἐπὶ τῆς Νευρολογίας, Νευροπαθολογίας, Ἠθικῆς τῆς Νευρολογίας, Ἱστορίας τῆς Νευρολογίας, Νευρολογίας τῆς Τέχνης, Φιλοσοφίας τῶν Νευροεπιστημῶν), ὀκτάτομον Κλινικὴν Νευρολογία καί ἐξεπόνησεν 700 ἐπιστημονικάς ἐργασίας, αἱ ὁποῖαι ἐδημοσιεύθησαν εἰς ἑλληνικά καί ξένα ἐπιστημονικά περιοδικά. Τό 2014 ἐδημοσίευσεν τήν πρώτην ποιητικὴν συλλογὴν του καί τό 2016 τήν δευτέραν.

Εἶναι μέλος τῆς ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς συντάξεως πολλῶν ἑλληνικῶν καί ξένων περιοδικῶν ἐπὶ τῆς Νευρολογίας, τῆς Νευροπαθολογίας καί τῆς Ἱστορίας τῆς Ἱατρικῆς.

Εἶναι Ἄρχων Ἀκτουάριος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἐτιμῆθη ὑπὸ πολλῶν διακρίσεων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ΕΕΣ, τῆς Ἑλληνικῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας καί πολλῶν Ἑλληνικῶν καί Διεθνῶν ἐπιστημονικῶν ἐταιριῶν.

Σήμερον διευθύνει τό Ἴνστιτούτον Ἐρεῦνης διά τήν νόσον τοῦ Alzheimer, τό ὁποῖον λειτουργεῖ ὑπὸ τήν σεπτὴν αἰγίδα τῆς Ι. Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ.